

BOLLETS INFORMATIU DEL

N.º 2.580

TELECLUE

S
A
N
T

J
O
A
N

Agost, Septembre 1978 - Nº 74
Director: Carles Costa Salom.

PUNTUALICEMOS

Como Presidente del Telecub, entidad organizadora de la "Fires i Festes 1978", quiero aprovechar la ocasión y además, creo, es mi deber para puntualizar algunas de las afirmaciones aparecidas en el Boletín de Junio-Julio que hacen referencia de alguna manera a dichas fiestas.

Primeramente, he de hacer constar que la publicación del "famos llibret" no constituye un fracaso. Obran en mi poder numerosas cartas de felicitación y estímulo para seguir el camino emprendido, cartas de santjoaners y de hombres de otras ciudades y pueblos de Mallorca y aún de la península y América nos han llegado voces de aplauso y aliento.

En cuanto a la parte económica diré que las tres ediciones han sido pagadas por los anunciantes. Si este año ha sido menos extenso que en 1976 y 1977 se debe a las circunstancias de la crisis económica que afecta a las casas anunciadoras.

Dentro del Programa de Actos todos tenían la misma importancia. El fallo en uno de la instalación eléctrica, se debió a un mal entendimiento. Y la falta de asientos para el numeroso público asistente a la Nit de Festa, a imprevisión. De ambos la organización ha tomado la debida nota.

Llegamos al pinocidio. De antemano se sabía que sería mal vista la tala de dos docenas de pinos para adornar la plaza. La solución fué puramente casual. En una finca propiedad de Dña. Francisca GAYÁ Carbonell, situada en Son Rabassa del término de San Juan y con autorización del Ministerio de Agricultura (Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza -ICONA- Jefatura de Baleares) y bajo la dirección de Melchor Matas Matas, empresa con título de responsabilidad num. 1241, se hacía una tala de 120 pinos con el fin de proteger el encinar allí existente. Duele siempre cortar un árbol pero es digna de alabanza la labor de conservar los contados encinares - "Querción ilicis", según denominación de los científicos que hoy existen y antiguamente cubrían gran parte de Mallorca.

Valgan pues estas puntualizaciones para desfacer entuertos, como diría Dn. Quijote. La verdad por encima de todo.

Carlos Costa Salom

Mazinger-Z

Eminentemente y con gesto de bastante desagrado han surgido críticas sobre la producción japonesa, que se viene retransmitiendo semanalmente por T.V.; MAZINGER-Z.

PROCEDENCIA DE ESTAS SERIES.-

En los años cincuenta, la producción cinematográfica japonesa estaba basada en films de ciencia-ficción y terror. Se debe dicha producción a que pocos años antes habían sufrido el terror de la bomba atómica, queriendo reflejar dicho terror en sus producciones cinematográficas.

Años más tarde estos se interesaron por la producción de películas televisivas, ya que entre cine y televisión surgió la competencia.

Los japoneses han empezado recientemente a introducir su producción televisiva de robots en Europa, siendo uno de los países afectados, España.

En España tuvieron gran éxito las producciones televisivas, de Heidi y Marco entre otras muchas pero estas se podían considerar de aceptación para todos los públicos tanto mayores como menores.

Los japoneses han iniciado la penetración en el mercado Europeo y como ya hemos dicho con producciones basadas en films de ciencia-ficción y robots.

Su penetración ha sido iniciada por el film o serie, que se televisa semanalmente, MAZINGER-Z, que ha despertado gran interés en el público infantil y juvenil; lo que intentan expresar, los japoneses con este tipo de producciones y concretamente con la de MAZINGER-Z, se puede reducir a varios puntos.

Como en casi todas las series intentan hacer ver, al pequeño telespectador la lucha entre el bien y el mal muy bien divisa-dos en esta serie.

Además los japoneses creen que para un niño es menos penoso la destrucción de un robot que la muerte de un ser humano o viviente.

Esta serie televisiva ha tenido mucha y gran acogida en el público infantil y juvenil y al contrario ha sido con el público adulto (es lógico), por algo será.

La acogida que ha tenido puede ser debida que los protagonistas de la serie, están desempeñados por personajes de su edad, y es lógico que estos hayan despertado el interés por conocerlos

Además en dicha serie MAZINGER-Z, desempeñada por el héroe, MAZINGER, no todo es venganza y lucha sino que en los, partida rios del bien se desarrolla una especie de historia romántica entre lo protagonistas, chico y chica.

No hay duda que detrás de la serie hay un negocio medido, ya sea en la colección de cromos, fascículos y todo lo que hay debajo, además los que se llevan la mayor parte son los japoneses ! Pero que les vamos ha hacer !.

Juan Bauzá.

Fiestas Patronales

Entre los actos programados, para las Fiestas Patronales durante los días 26, 27, 28 y 29 de agosto, han tenido lugar tres concursos tal como estaba anunciado, de Fotografía, de Investigación y Redacción y "Tir de Bassetja", de ellos les ofrecemos las actas de sus respectivos jurados:

FOTOGRAFIA

En la villa de San Juan, siendo las veintitrés horas del día veinticinco de agosto de mil novecientos setenta y ocho, se reúne el Jurado Calificador del XV Certamen Nacional de Fotografía, patrocinado por la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares "SA NOSTRA" y organizado por el Teleclub Comarcal de Sant Joan, integrado por los siguientes señores: D. Salvador Obiols Gómez, D. Medard Nolla Calderón, D. Juan Estapé Noguera, D. Gabriel Bennasser Roig (fotógrafos), D. Francisco Aguiló (escultor), D. Carlos Costa Salom Presidente del Teleclub

Después de un amplio estudio de todas y cada una de las obras expuestas, el jurado concede los premios a las siguientes obras, cuyos autores han resultado ser los siguientes Sres:

Primer premio: Trofeo y cinco mil pesetas, a la obra sin título, presentada bajo el lema "Cati" cuyo autor ha resultado ser D. José Marcos Rigo Carbonell de Felanitx.

Segundo premio: Trofeo y tres mil pesetas, a la obra titulada "Fantasía Nº 1" cuyo autor ha resultado ser D. Bernardo Campins Feliu de Palma de Mallorca.

Tercer premio: Trofeo y mil pesetas, a la obra titulada "Botes en la ria" presentada bajo el lema "Afluente", cuyo autor ha resultado ser D. Dionisio Tasende Hernández de la Coruña.

Cuarto premio: Trofeo, a la obra titulada "Triángulo de las Bermudas" cuyo autor ha resultado ser D. César José Bujo de Palma de Mallorca.

Quinto premio: Trofeo, a la obra titulada "Sueño de Libertad" cuyo autor ha resultado ser D. Miguel Parreño de Barcelona.

Primer premio tema local: Trofeo y dos mil pesetas, a la obra titulada "Pagés I" presentada bajo el lema "Imatges" cuyo autor ha resultado ser D. Jaime Aleñar Alemany de Palma de Mallorca.

Segundo premio tema local: El jurado Calificador declara desierto este segundo premio.

El jurado quiere hacer constar en acta, la alta calidad de las obras presentadas, (en total 1 todas ellas expuestas) haciendo resaltar que el hecho según las bases, admitiesen la libertad de formato y presentación ha motivado que el certamen gane en calidad artística.

De conformidad con el precedente fallo, firman los miembros del Jurado en el lugar y fecha indicados.

Los trofeos han sido donado por: VALCA, GRABADOS LLORENS, FOTO CINE, NOLLA, CASA JULIA, CASA PLANAS, ICARIA Y CASA VILA.

INVESTIGACION Y REDACCION

Reunit el Jurat encarregat de jutjar els treballs presentats al concurs d'Investigació i Redacció convocat pel Teleclub de Sant Joan amb motiu de les Festes de s'estiu acorda el següent:

Donar constància de la presentació al concurs de 7 treballs (un dels quals és eliminat per no ajustar-se a les bases prèvies de presentació al anar firmat en nom i llinatges quan obligatoriament havien de dur lema en un sobre tancat).

Concedir el 1er. premi al treball:

Titul: Estudi de la vegetació natural al terme de Sant Joan.

Lema: "Cugulutx"

Autors: Bárbara Bauzá Mestre, Catalina Gayá Matas, P. José Riera Perelló, José Roig Bauzá i Bárbara Sastre.

Concedir el 2º premio al treball:

Titul: Estudi sociològic de la població de Sant Joan.

Lema: "Unaflor no fa estiu ".

Autors: Catalina Gayá Bauzá, Margalida Font Roig, Mª Pilar Roca Bauzá, Magdalena Riutort Barceló, Fátima Novas Alemany i Catalina Massanet Isern.

Concedir el 3er premi al treball:

Titul : El regadío en San Juan.

Lema : Populus.

Autors: Amador Gayá Bauzá, Francisco J. Moratinos Jaime i Cosme J, Nigorra Fiol.

Fer una menció del treball:

Titul : Com voten els santjoaners(Petita crònica electoral)

Lema : (El lema és el mateix que el titul).

Autors: Manuel Llabrés Bauçà, professor d'EGB i estudiant d'Historia i Sebastià Serra Busquets, professor d'Historia.

Es dona a Sant Joan dia 29 d'agost de 1.978

Pel Jurat : Climent Picornell.

"TIR DE BASSETJA"

El primer concurs de TIR DE BASSETJA organitzat pel Teleclub de Sant Joan, amb motiu de les Festes Patronals, es el quart concurs que s'organitza a Mallorca. El 1er. va tenir lloc a Llubí, el 2º. a Campanet, el 3er. a Pollensa i el 4º. a Sant Joan el dia 27 d'agost de 1.978.

El jurat estava compost per D. Josep Mascaró Pasarius, D. Jaume Socies, D. Carles Costa i Com a Secretari D. Joan Morey.

La classificació va quedar com segueix:

1er. Miquel Llompart de Llubí.

2ón. Diego Camuñas de Campanet.

3er. Andreu Grau de Campanet.

1er. local Antoni Matas Mas de Sant Joan

Premi especial President del Teleclub pel foner que demostrí més art i més elegància en el maneig de la fona, a Biel Alomar de Llubí.

Tots els participants foren obsequiats per la firma Agromecánica Balear.

Finalitzada la tirada anunciada, es va organitzar una per al-lots, concedint el Jurat, el premi per la seva destresa, estil i punteria a Guillem Florit Company de Sant Joan.

Participaren un total de 12 Foners majors i 9 alalots.

- NUEVO DELEGADO DEL MINISTERIO DE CULTURA.

Ha sido nombrado Catalina Enseñat como Delegado del Ministerio de Cultura del cual depende el Tele-Club Sant Joan. Nuestra enhorabuena.

carta oberta a joan font

No tenc el gust de coneixe'la més que per la lectura del seu article "Que el poble respongui" del darrer Bolletí del Teleclub.

El crec jove perquè el seu vocabulari (consens, experiència, participació, popularitat, decepcionar, expectació etc. etc.) es propi de gent jove i, sobretot, perquè critica (manca de participació del poble, Homenatge a la Vellasa, jocs i cucanyes, Nit de Festa, ornamentació de la Plaça Nova etc.) sense aportar cap solució i, encara més, perquè somnia impossibles ("...el que es diu popular comporta la participació massiva del poble; ell no ha d'ésser simple espectador") i neda dins un mar d'utopia quan demana que "...el poble sia l'únic protagonista."

No em mou res d'això - per altra banda, tot és discutible - a escriure-li aquesta carta oberta. La raó es la referència al llibre "Fires i Festes a Sant Joan. 1978" del qual escriu: "Aquesta publicació, desde els seus inicis, ha estat un fracàs total...no ha servit de quasi res i tampoc té gaire interès per la persona que el reb". I per mes inri qualifica la publicació de "deficient".

Conec i col·lecció els programes de Fires i Festes de ciutats i viles de Mallorca dels darrers vintidós anys i per això he de dir que la seva acusació, en opinió meua, és tan injusta com intempestiva.

Voldria, amic, raons dels adjectius "deficient". Arguments de pes i no afirmacions gratuïtes fruit de la inconsciència i de la llegeresa. Examinem les deficiències.

Deficiències d'extensió ? 130 pàgines (57 + 56 + 17) de text i 64 (27 + 26 + 11 +) d'anuncis (un 50% només, xifra inusual en els programes).

Deficiències d'il·lustració ? 59 fotografies (32 + 25 + 2) actuals i retrospectives (paisatge, monuments, edificis, persones, taques etc.) además de tres portades ben interessants.

Deficiències de contingut ? 39 articles d'història local (religiosa) escolar, deportiva, benèfica, artística, recreativa...), histiografia, folklore, ecologia, problemàtica agrícola, obres públiques

del poble, ornitologia i temàtica juvenil; 3 Memories Municipals; poesies i gloses, proses poètiques i estudis literaris, i apunts biogràfics de personatges populars de la vila, amen de les tres presentacions rituals del programa.

Deficiències de col.laboració? Més de 50 col·laboradors de tota edat (exceptuats joves. Per què?), estat, formació, ofici i condició social; artesans i pagesos, mestres d'escola i preveres, funcionaris i metges, enginyers i bisbes, historiadors i poetes, advocats i apotecaris, ecòlegs i músics, nadius de Sant Joan o units a la vila per vincles de sang, commoració o amistat.

Deficiències de presentació? Els tres llibrets tenen una gran dignitat tipogràfica (paper, color, composició, impressió etc). Ho consulti amb un tècnic en arts gràfiques.

No es ver, estimat amic, que, davant la realitat objectiva d'aquestes afirmacions, la paraula "deficient", fruit de la precipitació, sobra?

Els homes passen. Les Festes passen. Uns i altres com els focs d'artifici de la nit de revetlla.

De les tres darreres Fires i Festes de Sant Joan en restarà, durant uns anys, el record. Fugisser, però, es farà cada vegada més dèbil.

Al segle XXI, al fons de Biblioteques particulars, d'entitats o públiques o em el bufet o guardarrobes dels fills de la vila hi restarà el "deficient" (perdó per la insistència) Programa. I en el silenci serà testimoni -senzill però expressiu, humil però cordial- dels afanys i misèries, èxits i deficiències, neguits i esperances del vostre poble.

Només això ja justifica, segons el meu pobre judici, la seva publicació. No parl de l'interés amb que jo cada any el reb.

Una abraçada cordial.

JOAN BOSCH

P. D. Totalment d'acord amb el seu criteri sobre la inclusió en el programa d'un article d'un polític balear, article fora de lloc, inoportú i, ademés, innecessari.

Segona P.D. Si, com dius, "la festa és participació massiva del poble" i "... l'home no ha d'ésser simple espectador", en el Concurs de tondre de l'any qui ve o heurem de fer de xots o de tonadors. Perdona l'humor.

cosas de la vida

Todo el mundo parece estremecerse cuando un acto de terrorismo o de fanatismo hace su presencia en cualquier lugar de nuestra geografía nacional o extranjera.

Los medios de información mundial actuales propagan en todas direcciones campañas de antiviolencia, pacifismo, conservación de la naturaleza, integración y liberación de la mujer, comprensión, aceptación y ayuda a los marginados; y por encima de todo, buena e íntegra educación a estos seres que en el día de ma-

ñana, con actos programados desde ahora, serán los que decidirán el destino del mundo.

Bien,..... esto parece muy bien a todos.

Pero analicemos un aspecto concreto de la sociedad actual y denominado por muchos "fenómeno MAZINGER", no es una tontería, se puede considerar fenómeno social desde el momento que posee determinado poder sobre, un grupo, no diré mayoritario, pero sí bastante numeroso del pueblo joven. Podría haber elegido otros, éste no es el único ni el verdadero problema. Creo que sólo es uno de los aspectos visibles del verdadero núcleo de la cuestión que trato de analizar.

Es un programa de TVE dedicado al mundo infantil (así lo deduzco por el horario de su programación) y denominado textualmente : MAZINGER - Z. Esta palabra y de por sí está en posesión de cierto poder sobre el individuo según la entonación que se le dé. Está reali-

zado por el método "comic" y es de ciencia-ficción, pero aún así se ve perfectamente la estructura mental del que lo inventó.

Y los asiduos seguidores, sobre todo los de carácter más tierno y moldeable (llámase niños) no se escapan fácilmente de su influencia y asimilarán algunos de los fundamentos de dicha estructura mental.

El dicho robot Z se mueve en un ambiente en que lo dominante es la despiadada lucha del bien contra el mal (no voy a entrar a ahora en cuestión de si en el mundo real es así). Es alto, fuerte, robusto, bello, noble, prototipo del primate dominante en un clan patriarcal. Su compañera (incluso los robots necesitan de su media naranja) estilizada figura femenina de nombre AF RODITA - A (diosa griega del amor y de la belleza). Los dos enormes robots son manejados por un muchacho y muchacha que vienen a representar la encarnación del alma de los dos colosos; y a su vez están supervisados y ayudados por el comité del laboratorio de los buenos (¿alguien podría explicarme por qué son éstos los buenos?).

Su única misión parecer ser que consiste en luchar contra los malos; Doctor Infierno y sus secuaces ("triats de tama a tama"), Barón Asler, Conde Brocken, con sus respectivos y renovables robots de caras diabólicas, serpentiformes, cadavéricas,....armados de corazas medioélicas, guadañas, hoces, hachas y parecidos, (infierno, conde, barón diablo, serpiente, guadaña, cadáver,....(¿vais siguiendo el proceso?) y contra los cuales no valen razonamientos ni explicaciones. Hacen el mal por hacerlo. La única manera de evitarlo es aniquilándolos íntegramente, aunque, cosa curiosa, los encargados de ello no combaten contra el origen, ni siquiera se lo proponen. Tal vez no pueden, (sólo faltaría eso, entonces se acaba el negocio).

Y yo me pregunto ¿no es todo esto una continuación y una impresión en la mente infantil (el niño no distingue muy bien la ficción de la realidad) de maneras de pensar y de actuar pretéritas, tradicionales, que creíamos superadas?. Pues resulta que no, que están ahí como una semilla en su cáscara esperando que alguien las haga germinar y lo hace desde luego. Lo que más despista a la gente es que por una parte le

inculquen unas ideas que parecen buenas en principio (remítome al principio del escrito) y por otra parte le ofrezcan lo contrario. ¿En qué quedamos?.... La gente tendría que comp

Pero,.....!! déjelo hombre !! es mejor esperar a que fracasen totalmente y en sus propias carnes laceradas aprenden lo que de ninguna manera quieren oír.

Juan Morey

METEOROLOGIA

MES DE MAIG: Pluviometria : Estació Sant Joan II Bar Company

Dia : 4 5 6 9 10 20 23 25 26 28

Quantitat(1) Dhn 1,6h 0,8n 18,5hn 3,5d 1,6n 18,5n 5,5n 3,3dh 5,8n
h: horabaixa -- n: nit -- d: dematí.-

Al mes de maig es va registrar un total de 69,1 ltrs.
Cal destacar els dies 9 i 23 amb 18,5 ltrs.

El temps ha estat bastant ennigulat, i a diferència del mes passat, ha fet poc vent, cosa que sol ocórrir en aquesta estació.

MES DE JUNY:

Dia : 6 7 8 26 30

Quantitat(1) 0,6n 0,3n 0,1n 5,3d 3,7h

S'han registrats molts pocs litres aquest mes. Ha plogut pocs dies i a més molt poc. La cota més alta és la del dia 26 (5,3 ltrs).

Durant aquest mes ha predominat el bon temps i les temperatures no són molt altes. En lo que es refereix al vent, ha estat bastant calmat.

MES DE JULIOL:

Dia : 1 30

Quantitat(1) 1,3d 3,7n

A aquest mes l'hi ha correspongut gran sequia, acompanyada de molta calor, amb temperatures bastant altes. Això pot haver tengut repercussions, com per exemple els incendis forestals que han ocorregut aquest mes a Mallorca.

El vent ha estat bastant calmat, casi no s'ha notat la seva presència.

Cosme.

III certamen poètic verge de consolació

En la Villa de San Juan a 24 de Marzo de mil novecientos setenta y cuatro, reunido el Jurado calificador del III CERTAMEN DE POESIA dedicada a la Virgen de Consolación, patrocinado por la J.C. I.T.E. y organizado por el Teleclub, manifiestan y acuerdan lo siguiente :

Examinadas las 11 composiciones que han concursado a dicho Certamen y de acuerdo con las Bases del mismo, pronuncian el siguiente fallo :

Conceder el 1er. premio a la composición que lleva por título " ME DEJA NOSTALGIAS DE ESPERANZA " (Lema: El hombre de las nostalgias). Autor: Jose M^a. Burta; C/ Fuentecillas 2 5^a B.- Burgos.

Conceder el segundo premio a la composición que lleva por título " PREGARIA A LA NOSTRA VERGE DE LA CONSOLACIO ". (Lema " El Reveller "). Autor Juan Jaume Nigorra.

Conceder el tercer premio a la que lleva por título " PREGARIA A LA VERGE DE CONSOLACIO " . (Lema "Esperança"). Anónimo: FLOR D'ESTIU.

Se hace constar que por enfermedad e imposibilidad física del Sr. D. Juan Juliá Gayá, ha ejercido de Secretario D. Francisco Mas.

En fe de lo cual firman la presente acta en el lugar y fecha indicados. Miguel Gayá Sitjer, Gabriel Fuster Mayans, Francisco Mas, Miguel Pons.

PREMIO: 1er Premio
LEMA: EL HOMBRE DE LAS NOSTALGIAS.
TITULO: ME DEJA NOSTALGIAS DE ESPERANZA.
AUTOR: José M^a. Burta

AZUZA mis entrañas el dolor
y gimo entre mis penas heredadas
La bella, pura y resplandeciente
senda del alma redimida
se me llena de lianas y voces

Muero cada día. Y lloro
 mis propios funerales cada noche.
 El Sol que allá, en mi Poniente,
 se esconde cada tarde,
 me deja nostalgias de esperanza.
 Y te busco, Señora, Dueña mía,
 en el agua revuelta de mi lago,
 donde Tú riges mis brazadas.
 Persigo la rosa de mi espina
 y entre sus pétalos me pierdo.
 Llevo mi guerra en este valle,
 triste y lacrimoso,
 donde busco la paz de los consuelos.

Señora María, Virgen de Consolación,
 los deslices cristalinos se me escapan
 de tus llamadas silenciosas.
 Entre las vajillas áureas
 del Convite Divino que me ofreces
 se me pierden los ojos de mi carne,
 Yaena el escanciar de vinos,
 y el roce de suaves altares,
 y la llamada tierna y cariñosa
 de recuerdos de mi casta niñez.

Anuncias mi consuelo, Inmaculada y Hermosa,
 Virgen Pura y Bella Rosa de Consolación.
 El jardín se me llena de tus pisadas blancas,
 y de contentos,
 y de orgullos de salud.
 Ya siento tu advenimiento.
 Hay triunfo en mi dolor.
 Y se rompen mis lianas,
 y se esclarecen mis voces.
 El Poniente de mis nostalgias
 ya me dio la Aurora de Esperanza.
 La espina se hizo rosa.
 ¡Gloria, Madre, Virgen, Inmaculada,
 María, Reina de mi consolación!

PREMIO: 2º Premio

LEMA: EL REVELLAR

TITULO: PREGARIA A LA NOSTRA VERGE DE LA CONSO

AUTOR: Juan Jaume Nigorra

LACIO

Sant Joan, villa benaurada,
 porque del seu començament,
 ha tengut un Sol resplendent
 que l'ha protegida i guardada.

Camina sguós el llaurador,
girant la terra banyada,
a Vos demana bona anyada;
nostre Verge de Consolació.

Amb veu fosca i tremolosa,
prega la gent confiada,
segura que serà escoltada
per Mare tan bondadosa.

Vos teniu el nostre cor captiu,
perquè sols Vos, podeu lliberar
del confusionisme que avui hi ha;
al poble, que exhalant un crit, diu:

Destruïu l'horror i la guerra,
il·luminau als governants,
que pobres i rics, siguin germans
hi haurà un cel, damunt la terra.

A on domini l'igualtat,
fent-ne un món nou i millor,
a on brilli amb força la claror
d'una vertadera humilitat.

Que resplendesqui el gran Amor,
aquest Amor, ben vertader,
que el qui obra de bona fe, té
i desaperesqui el rencor.

Vos sou Reina amorosa
de tots els pobles i nacions,
aculliu bé les oracions
i donau-nos una pau, venturosa.

Al vostres peus amb gran devocio
acudeix la gent per la carrera,
infants, joves i vells tothom prega
a NOSTRE VERGE DE CONSOLACIO.

PREMIO: 39 Premio
LEMA: ESPERANÇA
TITULO: PREGARIA A LA VERGE DE CONSOLACIO
AUTOR: Flor d'estiu

A LA VIRGEN DE LA CONSOLACION

Un poquito amargada, por la tierra,
voy andando mi senda cada día,
extrañándome, a veces, ¡todavía!

la doblez y maldad que el mundo encierra.
¿Ando suelto Luzbel para dar guerra
y robar a los hombres la alegría?
!Agarremos el brazo de María
que Ella vence al demonio y lo destierra!
Y así, Madre, prendida de tu mano,
como niña que busca protección,
cruzaré entre el vástigo mundano;
y andaré mi camino, Virgen pura,
a tu lado, feliz, sin amargura,
otra vez, como ayer, con ilusión.

Así hablé a la Reina de los Cielos,
de rodillas al pie de la Señora
Madre nuestra, dulzura del que llora,
prodigando a todos sus consuelos.
Y esfumándose todos mis recelos
por el loco vivir de nuestra hora,
comprendí que la Madre intercesora
cuida aún de sus hijos pequeñuelos.
Confortada por Ella, en este día
voy también al Santuario de María;
quiero estar a su vera en oración
y cantar, como todos, su grandeza
en lugar de tan rústica belleza,
donde hallé maternal consolación.

-- El equipo de redacción de esta revista desea dicha y felicidad a nuestro colaborador Miguel Gayá Bauzá y a su prometida Antonia Mayol Bauzá que en breve contraerán matrimonio.

-- Del Museo de Mallorca, y para la biblioteca del Tele-C de Sant Joan se ha recibido un lote de publicaciones sobre "Trabajos Excavaciones del Museo de Mallorca".

probabilitat : cara o creu

Estam en el segle de les conductes enfrontades. No obstant, aquest judici és extensible a tota la història de la humanitat: basta recordar que dins la galeria dels deus i herois grecs s'hi ni si tuaven encarnant les virtuts i passions contraposades; a l'Edat Mitja s'exalten fervorosament, en sectors oposats, per una part, les lletres i, per altra, les armes, imatge del monjo i del guerrer respectivament; aquests dos ideals es donen les mans en el Renaixement, contrastant amb els segles coronats par l'Escolàstica i el Feudalisme. Del cansament inferit pel formalisme escolàstic, neix l'empirisme i el positivisme, que otorga un nou dinamisme al pensament. Constatam, igualment, que tota escola literària i artística, tot sistema polític i d'adjudicació del poder, tota moda i norma de conducta, fructifiquen de la fecunda reacció contra estructures completament invertides. Es pot dir, generalitzant, que cada element pertanyent a qualsevol de les esferes de la projecció humana engendra més prest, més tard, o, simultàniament l'antielement. La història també ens diu que aquestes forces no han estat quasi mai compensades; sempre s'ha registrat el predomini d'un signe, per deixar dins la marginació a l'altre, encara que hem assistit a una permutació d'aquests puestos. Sembla, així mateix, que aquesta dialèctica és pròpia de la naturalesa del home;; d'ella ha esdevingut el que deiem, sense sentit pejoratiu, progrès, evolució de la humanitat, que sembla recorre unes vies més bé cícliques que lineals. En aquest sentit, actituds humanes que trobam dins la història es reproduïxen, a cada època sota altres imatges.

Teixint amb el mateix fil, ens trobam en el moment d'exposar dues conductes creuades visiblement, del mon modern. Dues persones d'edat jove, afortunades per poder gaudir d'uns dies d'oci, a l'estiu, vacances, es varen trobar de sobte amb un greu problema. Desposseïdes, repentinament, de l'ocupació normal i gairebé rutinària en la que estaven encadenats tot l'any, se sentiren un dematí fora cap mena de responsabilitat laboral. Aquí, els invadí una preocupació: qué fer amb trenta dies deserts, completament, d'horaris i d'imperatius d'oficina.

Les reaccions d'aquests dos essers davant aquesta soletat feliç, van adquirir direccions perpendiculars. Una va optar pel que el mercat turístic i vacacional ofereix: platges arenoses, d'aigües tèrboles, d'enormes contingents de gent, disposta a mena de formiguers; hotels afectats d'overbooking; sol mediterrani amb anomalies en el seu cicle; Km que no deixen en la retina del turista cap sensació del seu color, de les seves formes, dels seus sons; mercats de productes no necessaris per l'estabilitat psico-afectiva de la persona; a la nit, profundes vetllades d'espectacles d'un gust molt elemental.

L'altra, informada de procediments diferents d'aprofita el temps lliure, s'entregaria a una ocupació, sembla, que més profitosa per la seva educació i formació del seu esperit i personalitat. Sens dubte, que aquesta inclinació li exigiria una rigurositat, una higiene i una disciplina mental i física, però el conduiria a experimentar el sabor i la riquesa d'una comunicació capaç d'excloure totes les passions de domini, imposició i superioritat. La convivència social en la que es tendria que manifestar no seria anodina i regida per una superestructura inaccessible, sinó que li permetria l'expressió, la creació lliure, el diàleg i la sinceritat; s'intentaria esborrar l'alienació per substituir-la per una mutua comprensió i exteriorització dels propis caràcters.

A aquest goig de convivència fraternal s'uniria el cultiu d'una matèria d'expressió i perfecció personal, artística: investigació, música, sport..., qualsevol dedicació capaç d'ocupar l'esperit, otorgar-li un dinamisme, una tensió, germen de felicitat.

Desposseint a aquestes dues anècotes de l'aspecte concret que pugin tenir, ens trobam que aquestes dues postures contraposades encarnen dos ideals entre els quals podem classificar les persones de la nostra societat dues tendències històriques, de les quals una mantén atomitzada a l'altra. Es hora, per altra part, que la comunitat ens eduqui per tal de treure el màxim de profit de l'oci, que hauria d'essentès com escape del potencial negatiu de la vida de producció, una teràpia dels dolors psíquics, subproducte de l'altre progrés, causant de la inadaptació humana.

VIDA PARROQUIAL

Siendo época de verano, en la vida parroquial no hay mucho que destacar, a excepción del veinticinco aniversario de la muerte del que fue Arcipreste de Manacor y Ecónomo de la villa de San Juan. Rdo D. Francisco Mas Galmes

Balance demográfico.-

DEFUNCIONES.-

05-07-78 Catalina Bauzá Camps "Catalina de Ca don Xim" a la edad 54

24-07-78 Jorge Gayá Bauzá "Jordi Fidever" a la edad de 89 años.

25-07-78 Bernardino Jaume Barceló "Bernedi Putxo" a la edad de 91 a.

BAUTIZOS.-

En el transcurso de el mes de Julio no se ha dado el sacramento del bautismo a ningún ser humano.

MATRIMONIOS.-

Durante el mes de Julio el Sacramento matrimonial no se ha dado en ningún día del transcurso del mismo mes.

NACIMIENTOS.-

Durante el transcurso del mes de Julio han nacido:

16-07-78 Miguel Gayá Bauzá.

XXV ANIVERSARIO DE LA MUERTE R.V. D. FRANCISCO MAS GALMES.

El día veintitrés del pasado mes de Julio se celebró el XXV aniversario de la muerte del ecónomo d. Francisco Mas Galmés distinguido señor que llevó en sus espaldas las obras de la Iglesia actual, al igual las, de la construcción de la casa Rectoral y otras tantas.

D. Francisco Mas, nombre rural con el cual se le conocía, murió en un día de verano del año 53 siendo este año su XXV aniversario, conmemorado en una misa concelebrada

La solemne misa, único acto de la conmemoración llevada a cabo por los siete sacerdotes y dirigida por D. Bartolomé Bauza, siendo el mismo autor de la detallosa homilía en la cual narró los minúsculos detalles de dicho ecónomo.

J.B.

En las pasadas fiestas Patronales de Son Maçiá el grupo de danzas de nuestro Tele-club tuvo una acertada actuación, amenizando la velada del día 12 de Agosto.

poble petit, llengua llarga

Les festes Patronals d'aquest any han estat motiu per l'exercici del dolç art de la crítica per molts de santjoaners, bastants dels quals, passats aquests econteixements, a primera vista, i a la millor des d'una més profunda, sense gran trascendència, aletarguen aquesta potència de la seva ànima, qual molts d'animals de sang freda, romanent així insensibles a altres circumstàncies o esdeveniments de molts més transcendental interès social, educatiu, polític, o cultural de la comunitat. I com que un poble és una mena de mosaic d'ideologies, d'estructures mentals, de formes de personalitat, a vegades acoplades en considerable harmonia, a vegades, mostrant entre sí, friccions i tensions; els judicis emesos a propòsit del tema de les festes s'han diversificat dins un espectre ben ample.

Uns han criticat les festes per haver estat cedida la seva programació a una entitat que no és totalment representativa del poble, fins i tot l'han acusada algunes formes de corrupció amb els dobbers de l'administració. Altres han dit que hem viscut unes " festes ", sense pena ni glòria, comparant, amb picardia, el programa amb la talla intel·lectual i imaginativa dels que l'han confeccionat. La crítica àgrica i negra, calumniosa, grotesca i esperpèntica, amant del diàleg incivilisat, és a dir del monòleg que considera a l'interlocutor dotat de les reaccions d'un animal domèstic, obligat a haver de respondre automàticament a les decisions del seu amo, fent ús aquest, si cal, del flagell, en cas recordat, inferint assots verbals, per tal de fer prevaler, amb passió, el seu mandat; aquest tipus de crítica, doncs, va tenir en les dades festives un camp molt apropiat pel seu cultiu, creat quan l'organització de les festes pensà traslladar la banda de música de l'eixample del carrer de palma, davant l'església, fins a la plaça nova, per tal de que aquella ens pogués oferir un concert dins un recinte més adequat tant per l'escolta, com des de l'àngul de localització urbana; simplement es volia intentar una manera nova de fer la revetla, com a resposta al desordre i a la certa indiferència d'altres anys. Però, una vegada més, l'animal domèstic, es tingué que sotmetre a la força bruta i al poder del seu amo; la lliçó moral quedà redona, apel·lant a

un respecte a la tradició, encara que la lògica dictàs lo contrari, Segons uns altres, les festes han volgut tenir cert sabor de novetat i d'innovació, continuant una línia que comença amb les Fires i Festes de 1977, intentant-se un viratge que possibilitàs la realització d'unes Festes eminentement populars, concepte que inclou no sols el sentit econòmic, sinó també el sentit sociològic, de comportament popular: execució d'unes festes de carrer, viscudes i participades, i no simples espectacles amb el poble com mer expectant passiu. I dins aquesta concepció senyalen: el caràcter obert a tothom que ha tingut la programació, a pesar que a l'hora de la veritat fos poca la participació, alguns dels actes establerts, també petint en general del mal anterior; entre ells les carreres de joies, les cucanyes, el gimkama sportiu-cultural, els certamens de fotografia i d'investigació-redacció, el dimoni, els actes sportius i diversos espectacles que pretenen posseir una dimensió activa pel públic, a pesar que no s'a consegueix fer-la realitat, a causa de falta d'interés, de la comunió amb valors diferents o d'una superficialitat d'anàlisi o de sensibilitat; d'ells enumeren: el tir de Bassetja, sport que incidí en la història de les Balears i tant desconegut pels seus moradors, els balls mallorquins, en els quals, el poble, que els va donar esser, rebutja prendre-hi part, la revetla, en la qual no s'arriba a crear una consciència de festa popular, la representació teatral, on el públic fou capaç a rivalidar amb els actors a veure qui alçava més la veu i no arribant-se, en general, a captar els personatges, el tema i la idea de l'obra o la qualitat de la interpretació, el concert de música clàssica, un exemple a tenir en compte dins el camp educatiu.

Altres persones queden indiferents i tant els seria que per Agost Sant Joan tengués festa com no. Diversos grups creuen que amb ses festes patronals ni ha prou i és contracorrent convocar unes fires i festes. Fins i tot, uns altres, mesclant ironia, realitat i fantasia, no sadolls amb les fires i les patronals, insatisfets pels resultats presents, recueixen un capital per a Sant Miquel fer festa.

El poble xerra a propòsit de les festes i fa la seva crítica, denotant-se en els judicis de molts, una tendència al conservadurisme, a la passivitat, a la immobilitat, virtuts, totes elles, adquirides de les doctrines de la productivitat. Davant la innovació i el replantatjament de certes conductes i creències, el verb s'aguditza i es

fa violent, s'oblida l'autocrítica, per tal de defensar els propis interessos, dels fruits i beneficis dels quals, l'home crític en sí mateix i no apassionat, tendeix a escapar-se.

Per aixó un poble que xerra i no sap criticar i escoltar les idees noves, que oblida s'autocrítica per evitar conèixer la seva realitat, es un poble sense esperança

En Joanet de l'Onso

Setembre-78

FESTA DES BOTIFARRÓ

Un año más, la Peña Motorista de San Juan prepara la tradicional "Festa des butifarró".

Se acerca la fecha señalada-el primer domingo de octubre- día de fiesta grande para nuestra villa. Ya se está preparando el XI Festival del motor, la "gran torrada de butifarrons i llengonisses, la coca amb verdura", la verbena, las atracciones y el típico baile mallorquín.

Renombradas orquestas amenizarán la velada en un pueblo engalanado con el mejor de los atuendos, guirnalda de luces multicolores, bulla y jolgorio por todas partes, todas las calles dispuestas a convertirse por unas horas en un gran parque automovilístico.

Aquí encontrarán un pueblo con ganas de diversión y dispuesto a servir de anfitrión a todos los que nos visiten, que esperamos serán muchos miles al igual que otros años.

"Festa des butifarró" equivale a esfuerzo y sacrificio para todos los componentes de la comisión organizadora de la Peña Motorista de San Juan a quién deseamos los mejores éxitos.

Jaume Mola

Parroquia de S. Juan Bta.
SAN JUAN (Mallorca)

LA PARROQUIA REORGANIZA LA CATEQUESIS

Todos los cristianos, puesto que por la regeneración por el agua y el Espíritu Santo han sido constituidos nuevas criaturas y se llaman y son hijos de Dios, tienen derecho a una educación cristiana.

Puesto que los padres han dado la vida a los hijos son los primeros y obligados educadores.

La Iglesia, como Madre, está obligada a dar a sus hijos una educación que llene del espíritu de Cristo, y al mismo tiempo ayuda a promover la perfección cabal de la persona humana, como dice el Vaticano II.

En el cumplimiento de su función de educar, la Iglesia se preocupa de todos los medios aptos, sobre todo de los que le son propios, el primero de los cuales es la institución catequética, que ilumina y robustece la fe.

Hace más de un lustro que en nuestra Parroquia cada año se desarrolla con bastante provecho un curso de catequesis para los niños de Primera Comunión con la colaboración de las religiosas de la Caridad y un grupo de catequistas.

CURSO DE CATEQUESIS PARA LA PRIMERA ETAPA DE E.G.B.

Este año, siguiendo las orientaciones del Sr. Obispo, se ha determinado extender estos cursos de catequesis a toda la primera etapa de E.G.B. (Curso 1º al 5º) ya que como norma general se establece la celebración de la Primera Comunión en el tercer curso de E.G.B.. El sentido claro de esta disposición episcopal es que se prepare desde el primer curso con más intensidad a los niños para la Primera Comunión y después se continúe esta formación catequética a fin de que, ya mayores, estén en condiciones de dar razón de su esperanza.

Los padres - que tienen hijos comprendidos en esta edad escolar - pueden inscribirlos para estos cursos de catequesis tanto en la Rectoría como en el Convento de la Caridad, ya que darán comienzo en Octubre.

CURSO DE CATEQUESIS PARA LA CONFIRMACION.

También se tiene programado un curso de catequesis para los adolescentes de quince años que deseen recibir la CONFIRMACION y otro para adultos. Ya se anunciará la fecha para inscripción y comienzo.

Como Párroco pido a las mujeres y muchachas que quieran dedicar una hora semanal a la catequesis se ofrezcan como catequistas y a los jóvenes y muchachas, como monitores para la Confirmación.

San Juan, septiembre de 1978.

GABRIEL FERRIOL, Párroco.

MODISMES

LOCUCIONS TIPIQUES DE MALLORCA-
Per ordè de replega (1)

per Miquel Fuster

Se 'en ha anat fet una fletxa
Anar des seu cap des vent
Entrar per sa porta falsa
Passarhó tot a foc i a sang
Navegar o nadar per aigos brutes
Dú ses de gonyar o ses de perdre
Te uns pulmons de ferro
Li ha fet sa pell
Avesat a anar pes mig
Beu com una esponja
Está endidelat
Vomitar sa fel
Passar de rempellada
A la una, a les dúes, a les tres..
...!otsús!
Té raó que li vessa
Cridava de valent
Deixeu estar...no demana pa
Vaig quedar d'una pessa, o de
pedra
No es menester estudiar devall
terra, o a Salamanca
!Quina Panera! (en fútbol)
Donarli s'esquena
Heu ha deixat embastat
A peu pla
Tocar crosteta
Se jugaría sa camía
Endevant se hatxes!
Aquesta sabata no es pes meu peu
Aquesta figa no es per aquest
paner
El cel está encapotat
Ventar es cop
No am passa pes coll
Venime de casta
Veure el cel ubert
Pareix una gallina banyada
Heu posorem en corentena
Robarhó a n'es còs
¿Que fa ontrat un cá?
Aquestes espardenyas ja demanen
sopes
Aixó está fet amb varies truiades
Fer sa llosca
Aixó es una poiara
Ha sortit femella

M'han tirat es lac
Me fa vessa
Esclatarsé es nas
Fa es sord de conveniencia
Se 'n va a Liorna, que qui hei va
no 'n torna
Només faré entrar i sortir
Donar es molts d'anys
Fes planta, com un porc amb una
manta
Va costa amunt
Pujar de joneions
Això son excuses de mal pagador
Per a ó per b
Tu posehi es pa i ella es peix
Fa més voltes que un ce dins una
seneia
Vestiu un bastó i pareixerá un
senyor
Menja o c... a més un bou que cent
oronyelles
Si això es guerra, que no vengui
sa pau
Dos dits d'engrut
Això son faves contades
Ha arribat a laudates
A cada passa n'hi ha un
Ha rodat clau
Es molt prim de barra
Seure a la guitzoneta
Quan dorm, mai plora
Carregat que no s'en tem, carregau
lo ferm
Fer sa miloca
Treure es suc
Correr de bades
Un rosari o un enfilei de mentides
Un capellá bort
No hem avansat una passa
S'anega dins un ribell
L'amor de les tres taronjes
Gent volandera
Que cada qual passi es ram per ca
seva
Te molta xètxera
Tenir jocs
!Espolsa garbaió!

(1) Ens plau reiterar gràcies a l'incansable aficionat d. Toni Gual Solivellas, a qui devem aquesta nova recerca

Que el Bon Jesús vos ho augment
N'hi hei ha com devall aigo
Matar mosques amb una escopeta
Te ses cames com un bombo
Fet a grapades
No te freno
Cobrar en es tai
Fer una bona escabetxina
Ve de mala arrel
Posar-li sa vista demunt
Te bon cap, mal cap
Mal de cap
Mal de pedra
Mal de caure
Heu sap d'uis cluc o de clucuis
Es cos es llarg
Hei ha hagut bessonada
!Branca a s'estern!
Fersé topadís
Un contes fa s'ase, uns altres es
trajiner i uns altres l'amo de
s'ase.
Fer s'uiastre esbrancat
Te un cap que no es fet per ell
Me va fer passar per un cos de guia
Per tú va es pollastre
Ha fet més mal que una calabruixada
Tantes m'en diguis, sols que no
em feris
!Predica, fraret, predica!
Més salat que una arengada
No passa pes forat de moix
He agafat un bon pop
Ha tengut bò
Tenir padrins
Sa vaca no dona per més
Mos monyirán bé
Hem quedat aixuts
Com un cavall desbocat
Ha comenat
Li passerem una part de rosari
77 anys - Es dos ganxos
75 anys - Set cavions i mig
Anar d'amagatetjons
Un perdal assolaiat
Un perdal ambanses
Me caven ses gotes de sis en sis
Tirar pernades
Te una care d'esclafada
No saben lo que miren

Es un paner forodat
No te manies
Taiá per lo sano
Es molt xerrada
Estic mort de set, de fam, de
riaies.....
Tirarsé es trastos pes cap
Venir de buit
Treure a plaça
Més vei que s'anar a peu
Es molt salat
Sortirne en la seva
Coxetjar des mateix peu
Besar es peus
Jugarsé es tot per tot
Anarsen de sa llengo
Per més burla i afronta
La mare de Deu Candalaria
La mare de Déu des missatjes
La mare de Deu d'Agost
El Sant Cristó des Boters
El Sant Cristó des Nogué
Es sa niheta des seus uis
Calabruix com ous, com a pedres
Ha tornat amb ses mans demunt es
cap
Freres des baverai
Monjes tencades
Ses vermeietes
Ses minyones
Canten papers i menten barbes
Es portal dets homes, de ses dones
Un arròs brut
Ha penjat ets hàbits
No sap lo que es pesca
No sap per on hei van
Ni amics, ni bareiats: cada ú a
caseva
M'ha dat paraula
Agafat de la paraula
Tornar enrera sa paraula
M'ha vengut de nou
M'ha vengut de sopetón
Anar enrera d'osques
Picar en es mateix lloc
Va tan desbaratat com es temps
Fer anques enrera
Fer es ronsero
Fer caragolins
Abrigarsé antes de ploure
Abrigarsé amb sa capa d'altri

SANT JOAN

Boletín informativo del Teleclub comarcal de San Juan, Nº22580

C/ Belisario 18, San Juan.

Agost - Septiembre 1.978 Nº 74

Director: Carlos Costa Salom.

Equipo de Redacción:

Miguel Gayá Bauzá

Miguel Gayá Matas

Juan Bauzá Roig

José Estelrich

José Bauzá Bonet

Guillermo Florit

Arnaldo Bauzá Sastre

Cosme J. Nigorra

José Roig Bauzá

Juan Morey C.

Bernardino Company

Juan Font Roig

COLABORADORES:

Juan Barceló Matas

En Joanet de l'Onso

Joan Bosch

Miguel Fuster.

Jaume Mola

Gabriel Ferriol

PROTECTORES DE SANT JOAN.-

D. Miguel Estelrich.

D. Miguel Fuster

D. Gabriel Ferriol

Dña. Antonia M. Soler Gayá

D. Francisco Rotger

D. Antonio Matas Bauzá

D. Fulgencio Rosselló de Son Gual

D. Lluís Alemany Vich

Dña. Margot Christoffer

Dña. Micaela Verger Vda. de Rosselló

D. Francisco Camps de Sa Bastida

Ayuntamiento de San Juan

D. Juan Bauzá Antich

D. Ramón Gayá Carbonell

Dña. Francisca Gayá de Chacártégui

D. Juan Oliver de Mayá

D. Rafael Soler Gayá

D. Francisco J. Senmenat

d'Els Calderers.

Dña. Antonia Bauzá Camps

Dña. María Camps Vda. de Oliver

Dña. Antonia Camps Vda. de Truyol

Dña. Ana Gayá Mayol Hotel Cala Fo
nells.

NOTAS DE LA REDACCION.-

Las opiniones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores, pero no necesariamente la de los que en él trabajamos.

Los artículos escritos en catalán o mallorquín, son reproducción literal de sus originales, no haciéndose, esta redacción responsable de la faltas que en ellos pudieran existir.

